

men Begrundelse for, at man nu af Konjunkturtillæget borttager en lignende Part som i Fjor. Det vilde udgøre ca. 16 Mill. Kr., hvis en saadan Part blev taget bort. Jeg tror, det kunde gøres, uden at man gjorde Uret til nogen Side, og jeg er ogsaa tilbøjelig til at mene, at i hvert Fald adskillige Tjenestemænd er belavet paa, at noget saadant vil ske. Jeg tror ogsaa, det vilde være i Overensstemmelse med den Aand, hvori Lønningsloven er givet, at man saadan successivt tog Konjunkturtillæget bort, alt efter som Indtægterne daledede for det frie Erhverv.

Endelig har jeg kun tilbage en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Staining. Det ærede Medlem sagde i sin første Tale til Motivering af sin første Dagsorden her i Tinget — han kom for Resten ind paa det samme ved Motiveringen af sin anden Dagsorden, men det, jeg ønsker at citere, skriver sig fra den første Tale, det ærede Medlem holdt —: „At den Politik, Ministeriet har ført overfor Erhvervslivet, direkte har ramt dettes Udøvere og dettes Arbejdere, er en Selvfølge, men den har indirekte ramt endnu videre“. Og saa taler det ærede Medlem om Landmandsbanken o. s. v. Jeg maa sige, at det er en meget haard Beskyldning, der her rettes mod den Politik, Regeringen har ført, at den direkte har ramt Erhvervenes Udøvere og Arbejdere, og hvis den Beskyldning var sand, vilde den være meget slem at staa for. Men den er jo fuldkommen ved Siden af. Jeg begriber overhovedet ikke, at det ærede Medlem vil fremsætte en saadan Paastand, thi hvad er det, Regeringen har gjort overfor Erhvervene? Der har været og er Meningsforskel indenfor de forskellige Partier med Hensyn til, hvad der skal gøres, og paa hvilken Maade det skal gøres. Men Forholdet er jo det, at man indenfor alle Partier har erkendt den Vanskelighed, Erhvervene var i, og Venstre, som har haft Ledelsen her, har foreslaaet, og der er ogsaa udført, ikke saa faa Ting til Lettelse for Erhvervene, ganske særlig for at hemme Arbejdsløsheden, og det har ogsaa mødt Støtte fra andre Partiers Side. Jeg skal nævne nogle af de Ting, der er foretaget. Man har begunstiget dansk Arbejde overalt, hvor Staten har sat Arbejder i Gang, og hvor Staten har ydet Støtte, man har

paa enkelte Felter midlertidig ophævet Tolden paa visse Raavarer, man har givet Fragtlettelser, man har givet billige Statslaan til nødstedte industrielle Virksomheder, man har ydet Eksportkredit, ligesom Staten har sat mange betydelige Arbejder i Gang ved Statsvirksomheder. Endvidere har Staten udlaant meget store Beløb til Fremme af det samme Formaal. Nu kan man vel sige fra anden Side, at det er ikke nok, men at sige, at den Gerning, Regeringen har gjort overfor Erhvervslivet, har ramt dettes Udøvere og dettes Arbejdere, til lader jeg mig at rette en skarp Protest imod, thi det er fuldkommen forkert. Alt det, jeg her har nævnt, er udført for at imødekomme Erhvervene, og jeg tror ogsaa, det fra Erhvervens Side er forstaaet saadant. Derfor synes jeg, man skulde undlade her i Tinget at fremsætte den Slags Beskyldninger, som dog slet ingen Rod har i Virkeligheden. Hvis man vil opstille det Spørgsmaal, som det kunde være interessant at faa Klarhed over, hvordan Partiernes Stilling har været med Hensyn til dette Spørgsmaal — der tales jo næsten hver Dag om Importregulering o. s. v. —, vil jeg gerne have Lov til at udtrykke det saaledes, at alle de Ting, jeg her har nævnt, som har været udført fra Regeringens Side, og som alle har taget Sigte paa at hjælpe Erhvervene og hemme Arbejdsløsheden, har den Karakter, at de vel har kostet Penge, ja, mange Penge, men de har ikke fordyret Produktionen for andre, med andre Ord, Prisdaldet har ikke været holdt borte fra Forbrugerne. Det er det, der er det karakteristiske og principielle for den Maade, hvorpaa man har arbejdet paa denne Opgaves Løsning, at det, at man har hjulpet, ikke har betydet højere Priser for andre, og har jeg forstaaet de Konservative ret, var deres Stilling den, at de foretrak principielt at forhøje Tolden paa de Varer, man kunde frembringe herhjemme, og derigennem komme Arbejdsløsheden til Livs eller i hvert Fald hemme den. Og dette Formaal kunde vel muligvis naas, men det vilde uvægerlig have til Følge, at man fordyrede Produktionen for andre. Derfor tror jeg heller ikke, at den Vej er farbar.

Naar jeg saa vender mig til de Radikale og Socialdemokraterne, rammer jeg vel nok nogenlunde Hovedet paa Sømmet, naar jeg